

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HIMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MÉGJELENIK ÉVENTE TIZSZER.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F.
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2.
Működőhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet.

Az egyesülési konferenciákról.

Nélünk Magyarországon, talán saját hivatásunk között is sokan vannak, akik nem tudnak a methodizmus különböző ágairól. Ha valakiről tudjuk, hogy methodista vallású, az nekünk teljesen elég volt. Gyakorlatilag először találkoztunk a valósággal most, hogy Ungvár és Ruszinszko ismét hazatért. Ezen a vidéken is vannak methodisták, de nem a mi águnkbeliek, hanem „déliek”. A különbség jelenleg csak területbeli, de kb. száz esztendővel ezelőtt, amikor a rabszolgatartás még lehetséges volt, ez a nagy és fontos kérdés választotta el a két nagy csoportot. Nem szabad ezen túlságosan csodálkoznunk, mert akkor az emberek egészen természetesnek tartották, hogy a munkát rabszolgák végezzék el csak úgy, mint ma nálunk is tartunk szolgálókat vagy cselédséget. Azonban a methodisták között voltak olyanok, akik nagy bűnnek tartották a rabszolgatartást és nem akartak semmiféle közösséget vállalni azokkal, akik ellenkező véleményen voltak. Minden egyéb marad egymás mellett a régi, csak hogy a szervezet nem egy, hanem kettő lett. Mindegyik csoport megtartotta a generálkonferenciát négy évenként, választottak püspököket és alkottak egyháztörvényeket.

Már évtizedek óta folytak a tanácskozások azon módokat felett, hogyan lehetne ezt a nagy kárt jóvátenni, mert a rabszolgakérdés már régen állami törvény útján rendezve volt és semmi más kérdés nem választotta szét ezt a két testvér-egyházat. Most végre hosszabb tanácskozások után, május elején kimondották Kansas city-ben az egyesülést, számunkra is éppen a legalkalmasabb pillanatban, mert most már minket sem választ semmi az Ungvár-környéki methodistákról.

Ezen egyesülésnek van egy külső jele is, ami minden időkben emléke marad e nagy

eseménynek. Eddig a mi egyházunkat Püspöki Methodista egyháznak hívtuk, a másik ágát a Déli Püspöki Methodista Egyháznak. Most az új egyházat egyszerűen Methodista Egyháznak nevezzük. Ez nem jelenti azt, hogy ezentúl nem lesznek püspökeink. Ellenkezőleg ezen egyesülést felhasználta a Methodizmusnak egy harmadik kisebb ága, a Protestáns Methodista Egyház, amely nem választott püspököket, hanem „elnök” intézte el a püspöki teendőket, most szintén beolvadt a nagy Methodista Egyházba. Tehát az egyház vezetésében nem történt semmi változás. A szervezetben vannak újítások, amelyek azonban a mi munkánkban észrevehető módon nem fognak megnyilvánulni. Eddig pl. a püspököket a generálkonferencián választották, amelyre az egész világról érkeztek delegátusok. Most ennek a világot-átfogó konferenciának törvényhozó joga van, de a püspököket kisebb, ugynevezett területi konferenciák fogják választani. Európában két ilyen terület létezik, amelynek joga van püspököt választani és egy terület, amely missziói jellegű fogva nem választ püspököt, hanem kap amerikai vezetőt. Püspököt választanak a németek és a skandináv államok. Mi, néhány szomszédos országgal együtt a genfi területhez tartozunk és amerikai püspökünk van.

Természetesen nem állunk meg ezen külső eredmények mellett. Egy ilyen egyesült nagy egyháznak nagy feladata és nagy felelőssége van. Ennek tudatában voltak az egyesülési konferencián résztvevő férfiak és nők is. A kiáltvány, amely kimondja a három Methodista Egyház egyesülését, felszólítja az összes methodistákat, hogy Isten felé forduljanak újra és szenteljék magukat azon feladatoknak, melyek előttünk állnak. A ma világa, egy meghasonlott világ. A Methodizmus egy egész világot egyesít és egy néppé tesz. Mi nem ismerünk nemzetiségi vagy faji különbségeket. A Krisztusban egyes vagyunk. Ezt a nagy gondolatot

Tartalom:

1. Az egyesülési konferenciákról. (T.)
2. Az út Istenhez. (E. M.)
3. Az alázatosságról. (R. M.)
4. A konferenciázó methodisták. (T.)
5. Egy álmessias. (E. M.)
6. Methodizmus. (E. M.)
7. Te vezersz Uram. (V. tv.)
8. Engedelmség az igazi vallás lényege. (C. A.)
9. Ifjuság.
10. Hírek a nagy világból.
11. Hol és mikor tartunk istentiszteletet.

akarjuk demonstrálni Európában augusztus első napjaiban. Ekkor az európai Methodizmus képviselői gyülekeznek össze Koppenhágában. Itt együtt lesznek németek és franciák, angolok és olaszok, magyarok, lengyelek és csehek, jugoszlávok és bulgárok. Ott lesznek a skandináviai és balti államok képviselői is. Krisztus szelleme egyesít és megtart. Aki ember és ember ellen izgat, az rombol és nem épít és nem ismeri Krisztus szellemét.

A methodista mozgalom keli, hogy új életet vigyen szerte a világon. Az Istentől elfordult vagy iránta közönyös embereket fel kell ébresztenie és azokat Istenhez visszavezetnie. Ennél szebb és szükségesebb munka nincs. Nekünk mindnyájunknak újra kell e nagy felelősséget vállalnunk és Krisztus zászlaja alatt el szabad indulni ezen az uton e nagy feladat megoldására.

(T)

Az ut Istenhez.

E tudatlanság idejét azért elnézve az Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.

(Csel. 17-30.)

Midőn Pál Athénben az egy igazi és élő Istenről beszélt, akkor azoknak ott arra kellett gondolni, hogy Ha ez igaz, akkor a mi egész istentiszteletünk hiábavaló. — Es midőn azt mondta nekik, hogy az Istennek akarata, hogy Őt keressék, akkor ismét el kellett ismerniök: Erre mi még nem is gondoltunk. A mi életünk eddig egy viszás élet volt — Ezt hirdette nekik Pál teljes tisztasággal és határozottsággal. Rajta nem mult, hogy teljes komolysággal hirdesse nekik az igazságot: de mily barátságosan és szeretetteljesen mondta ezt nekik. Nem förmedt rájuk pogány bálványaik miatt, hanem azt mondta: — Isten elnézte a tudatlanság idejét. — Ezzel azt akarta mondani, hogy idáig nem tudtátok jobban. Ezt nektek senki sem mondta és ezért ti ártatlanok vagytok. Nincsen ez ma is így? Sok embernél csak a tudatlanság az oka a hitelenségnek. Nem tudják jobban. Még senki sem mondta nekik. Most arra gondolok, midőn néhány évvel ezelőtt evangelizációt tartottam egy vidéki városban, melynek végén azt mondta nekem egy tanító, ki az előadásokat látogatta: — Ön nekünk egy egészen új vallást hozott. — Csodálkozva kérdeztem: — Egy új vallást? Erre azt felelte: — Mi hiszünk egy Istenben és ön mindig az Ur Jézusról beszél. Erről így, mi még soha nem hallottunk. — Utánajártam a dolognak és megállapítottam, hogy Thüringianak azon a táján, a racionalizmus — tehát 100 év — óta, egy hívő papja, vagy tanítója sem volt. Honnan tudhatták volna az emberek,

hogy Jézus, Istennek Fia. Hiszen senki nem mondta nekik.

És ez így van nagyon sokaknál és éppen ezért nem lehet szeretetlenül ítélkezni, hanem irgalommal kell lenni. Nem tudják jobban. Ha Isten elnézte a tudatlanság idejét, nekünk is el kell néznie.

Most azonban parancsolja Isten, hogy megtérjetelek. Ha most evangelium hirdettek, az a tudatlanokért van. És itt kezdődik a saját felelősség. Ha egy léleknek, vagy közösségnek az idővességet tisztán és világosan hirdetik, ha hirdetik az Istent, mint a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyját, akkor határozni kell. De itt meg kell valamit jegyezni. Ha hosszú idő után végre Istennek igéjét tisztán és határozottan hirdetik és az embereket szigorúan veszik, akkor nincsenek a prédikátorral megelégedve. Elesen kikelnek ellene: — Mindig csak szid — mondják. Nem megyek többé, mert ha a templomba megyek épülni akarok és nem dorgálást hallani. — Ez nagy tévedés. Nem a prédikátor követeli a megtérést, hanem Isten. Mi nem emberrel, hanem Istennel cselekszünk. Az apostol nem azt mondja, hogy most megparancsolom én nektek, hogy térjetelek meg, hanem azt mondja: — Most azonban parancsolja Isten, hogy megtérjetelek. — Isten elvárja a megtérést tőlünk, ha eddig Isten nélkül jártunk a világban. Ohajtja a megtérést és a mi érzelmeink változását, ha idáig nélküle éltünk, nem kérdztük akarata, nem törődünk igéjével, úgy elvárja, hogy ezentul ez másképp lesz. Elvárja, hogy alávetjük magunkat neki, igéjének engedelmeskedünk és akaratait teljesítjük. Ez nem emberi követelmény, nem egy gyülekezeti mozgalom és evangelisták akarata, hanem ez Isten parancsa. Ezt egyszer a maga teljes tisztaságában el kell ismerni.

Ezután egy második pont következik. Kinek kell megtérni? A világ azt gondolja: — No persze, az istentelen, pogány és a züllött embereknek meg kell térni. Olyanoknak, kik a törvény ellen vétkeznek, akik lopnak, gyilkolnak, rabolnak, olyanoknak persze, hogy meg kell térni. De én egy rendes ember vagyok. Kötelességemet mindig megtettem. Senki nem mondhat rám semmi rosszat. Jelszavam mindig ez: — Jót tegy és ne bánts senkit. De mit mond Pál apostol itt az athenieknek? Ezt mondja nekik világosan és félreérthetetlenül: — Parancsolja Isten mindenkinek és mindenütt megtérni. Hallgatói között nagy különbség volt. Ott voltak a stoikusok, kik az erényt dicsőítették és az erényes életet tartották a legfőbb jónak. Ott állottak az epicureusok, kik az élvezeteket becsülték a legtöbbré. Micsoda különbség. Ott voltak a tanácstagok, a hallgatók között. Tiszteletreméltó férfiak és voltak más, kíváncsi elemek a hallgatóság között és Pál nem tett különbséget, hanem hirdette nekik,

hogy Isten parancsolta mindenkinek és mindenütt — megtérni.

Ami akkor Isten parancsa volt, az érvényes ma is. A megtérés követelménye mindenkinek szól. Bizonyára vannak nagy különbségek. Itt egy hivatalnok, aki nagyon komolyan veszi hivatalát, egy diakonissza, ki becsületesen fáradozik betegeinek ápolásában és ott egy iszákos, ki leitta magát és most ott tántorog az utcán, egy züllött személy kinek ocsmány mulija és gonosz foglalkozása van. Milyen különbségek az emberek és azok ítélete között, de nem Isten előtt. Pál azt írja a rómabelieknek — Nincsen különbség mindnyájan bűnösök vagyunk és szükölködünk Isten dicsősége nélkül. Igen, mindnyájan természetüinktől fogva egy örökséggel vagyunk megterhelve, a bűnnek örökségével. Természetüknél fogva, mindnyájan egy bukott és elveszett nemzetséghez tartozunk. És a bűnt nemcsak örököltük, hanem magunk is cselekedjük és ezért kell mindenkinek megtérni. A „tisztességes” bűnös éppen olyan, mint a becstelens, a finom, mint a durva. A gögös és becsvágyó éppen olyan, mint a kórhely és verekedő, az ideges és érzékeny nő éppen olyan bűnös Isten előtt, mint a megvetett. Ezt Isten igéje mondja. Minden embernek mindenütt meg kell térni. Megtértél már? Te is ezen isteni követelmény alatt állasz éppen úgy, mint más.

Igen, de mit csináljak? Kérde. Mit jelent megtérni? Nemcsak azt jelenti, hogy sirni. A megtérés járhat azzal is, de ez nem döntő. Megtérni annyit tesz, mint az érzelemnek megváltozni. Ki eddig Isten nélkül élt s a maga akaratát cselekedte, annál ezentúl Isten akaratának kell a legfőbb törvénynek lenni. Isten számára és Isten előtt kell életének lefolyni.

Miért parancsolja Isten minden embernek a megtérést? Mert minden embert szerencsésé és boldoggá akar tenni. Ez az oka. Nem azért jött, hogy nehéz és kemény követelményeket támasszon az emberekkel szembe, hogy elkésredettek és szomorúvá tegye őket, hanem hogy boldogok legyenek és közösségük legyen Istennel. Milyen balga, ki nem fogadja el eme követelményt. Isten fölkinálja az élet boldogságát, a lelkeknek békéjét és az örökéletet. Azért, ha a felhívást hallod a megtérésre, ne zárd el füledet, ne mond, hogy az nem tartozik rád, s nem vagy rá kíváncsi, hanem engedelmeskedj Isten parancsának, ki a megtérésen keresztül, békehez és örömhöz vezet és ha nem hallgatsz arra, akkor nemcsak lelked békéjét, hanem örök üdvödet is elveszted, mert csak egy komoly megtérésen át juthatsz az igazi hithez. Csak megtérésen át van közösséged Istennel. Ki a megtérést elveti, üdvösséget dobja el. Ki Istennek követelményét megveti, elveti az örökéletet és annak az örök jaj és sóhaj jut osztályrészeül. De ne történjék ez velünk. Most van a kegyelmi idő, használjuk.

ki. Isten parancsolja a megtérést. Haligass rá. Engedelmeskedj Istennek és akkor életed egy áldott és boldog élet lesz. Saját életemből bizonyíthatom ezt. De a megtérés Isten útjának nem a vége, hanem egy átmenet. A megtérés csak egy alagút, mögötte vár a béke, az öröm, a boldogság és közösség Istennel. Azért légy engedelmes, Istennek igéje fűledhez és szivedhez hatol. Isten elnézte a tudatlanság idejét, most azonban parancsolja minden embernek, mindenütt a megtérést. Térj meg.

(E. M.)

Az alázatosságról.

Kérjük naponta imánkban a teljes alázatosság kegyelmét. Az érzékeny, könnyen sértődő ember még nem alázatos. A Ur Jézus az Ó szelid bárány természetével legyőzött mindeneket. A szelid beszéd megtöri a csontot. Peld. 25. 15. Ennélfogva láthatjuk, hogy a szelidség igazi nagyhatalom. Miből táplálkozik az érzékenység gyökere? A kevélységből. Aki könnyen megsértődik, vizsgálja meg önmagát és rájön, hogy a könnyen-sértődés oka az alázatosság hiánya. Százszázalékig alázatosnak lenni, azt hiszem hő vágya az Ur Jézus mindent igaz tanítványának. Egy szent ember mondta: Az alázatosság az a talaj, amelyből az összes igazi erények kivirulnak.

Az alábbi szentirási példákból láthatjuk a bölcs emberek szelidségét, alázatosságát. Az az ember pedig Mózes, igen szelid vala, minden embernél inkább, akik e föld színén vannak. IV. Móz. 12, 3. Abrahám: Immár merészkedtem szólani az én Uramnak, noha én por és hamu vagyok I. Móz. 18, 27. Kapernaumi százados: Uram nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj, hanem csak szólj egy szót és meggyógyul az én szolgám. Luk. 5, 8. Kanaeus asszony: Uram, de hiszen az ebek is esznek a morzsalékokból, amik az ő uruknak asztaláról aláhullanak. Máté: 15, 27. Abigail: Mikor pedig meglátta Abigail Dávidot, sietve leszállott a szamárról és arccal leborult Dávid előtt és meghajtá magát a földig. És az Ó lábaihoz borult és mondta: Oh Uram, én magam vagyok a bűnös, mindezáltal had beszéljen a te szolgáló-leányod, te előtted és hallgass meg szolgáló-leányodnak szavait. I. Sám. 25, 23-24. Roboám. Salamon király fia nem volt elég alázatos ahhoz, hogy a vének tanácsát elfogadja, azért az Ur büntetésből országát keltészakasztotta. De Ó megvetelte a vének tanácsát — olvassuk róla II. Krón. 10, 8.

Csodálatos, hogy az Ur Jézus mennyire kiemeli előttünk a szelidségnek és alázatosságnek a fontosságát. Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok és nyugalmat találok a ti lelkeiteknek. Máté 11, 29.

Az állandó ideges, ingerlékeny lelkiállapot a testre is kihat és többféle betegségnek az okozója. Tudjuk, hogy igazi virágzás, előrehaladás csak ott van, ahol békesség van. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, megfogja őrizni sziveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Fil. 4. 7

(R. M.)

A konferenciázó methodisták.

Minden egyháznak és mozgalomnak vannak sajátosságai. Így a methodisták híresek a sokféle konferenciákról. Vannak negyedévi konferenciák, melyeket félévénként szoktak tartani és vannak évi konferenciák, amelyeken egy-egy munkaterület vagy ország összes munkásai jönnek össze. De ez nem minden. Vannak hitmélyítő konferenciák, vasárnapi iskolai konferenciák és még egyéb konferenciák is, amelyek mind együtt mutatják, milyen mozgalmak az élete egy-egy methodista prédikátornak. Kérde valaki: Mire való ez a sok konferenciázás? Más odaveti: Hiábavaló fényezés. Ismét mások: Költséges kedvtelés.

Hát bizony nincsen igazuk az ilyen akadékoskodó jó embereknek. Szeretném megmondani az ilyeneknek: Az életet észrevehetjük arról, hogy mozgunk. *Ha valamely gyülekezet csak önmagáért van, csak magát ápolja az nem nagyon felel meg hivatásának.* Prédikátor, aki elássa magát könyvcibe, aki megelégszik azzal az egy létező gyülekezetével, amelybe az egyház vezetősége állította, nem nagyon felel meg annak az eszménynek, amelyet Wesley apánk mutatott nekünk. Ha még úgy meg volna is elégedve beszédeimmel gyülekezetem, ha még oly szépen énekelne is ének-karom, ha nincs mozgás a gyülekezetben, ha nem kíváncsiak másokat is Krisztushoz vezetni, ha nem imádkozom, hogy Isten a szomszéd községben is ajtót nyisson az evangélium számára, nem vagyok valódi methodista prédikátor.

Így kell látnunk a konferenciákat is. Ezek az erőgyűjtő és a továbbképző alkalmak a prédikátoroknak. Aki mindig csak ád, annak végre kifogy tartaléka, ha soha sem nyer kiegészítést vagy friss erősítést. Egymás gondolatának és tapasztalatainak kicserélésére éppen oly szüksége van a prédikátoroknak, mint az elcsendesedésre, imádkozásra és biblia-olvasásra. A Methodizmus nagy mozgalmának egyik titka a sok konferencia. Aki ezt nem látja és nem értékeli, az még nem hatolt az evangéliumi mozgalmak mélyére. A Methodizmus a világ legnagyobb szabad-egyháza. Ezzé sohasem válhatott volna, ha nem állandóan erősítette volna magát konferenciákon.

Való igaz, hogy ez anyagi áldozatokat is jelent. Csakhogy lelki áldásokat nem lehet sohasem eléggé értékelni és ki ne volna hajlandó anyagi áldozatokat hozni, aki tudja, hogy éppen ezen mozgalmak útján jutott ő is a legnagyobb kincshez: lelke üdvösségének megismeréséhez: az új élethez. Jézus még nem vonta vissza missziói parancsát. És ezért a methodistákat sem lehet megállítani üdvösséges munkájukban. Használjuk ki mi is az alkalmat! Ha magunk nem mehetünk el, támogassuk azokat filléreinkkel, akik utazhatnak és bőségesen megtérül majd áldozatunk lelki áldások útján, melyeket magával hoz az, akit hozzásegítettünk, hogy valamely konferencián résztvehesen.

(T)

Egy álmissiás

(H. u. Löbel.)

Maga Sabbatai Smyrnában nem igen törekedett a messiási birodalom megvalósítására. Nagyon valószínű, hogy az erejét túlhaladó mozgalom lassanként az ő számára is félelmetes teherre vált. Az ünneplés, a rajongó liszlet, mely szinte az istenítés határáig ment, az ajándékok tömege tetszett neki, de hogy ő valóban messiás legyen, ennyire nem terjedt becsúgvá. Csakhogy könnyű a szellemeket fölidézni, de visszaüzni nehéz.

A smyrnai török kádinak kezdett a dolog nem tetszeni. Valószínűleg a konstantinápolyi kormányral egyetértve, felszólította, hogy három napon belül utazzon Konstantinápolyba és a szultán előtt igazolja magát. Ez volt a vég kezdete. Ki tudja, mit érzett ebben az órában a szájalomraméltó álmissiás, ki talán ideig-óráig valóban hitt küldetésében. De menni kellett. Mielőtt utra kelt, még megjátszolt egy kis komédiát. Felosztotta a világot huszonhat részre és elosztotta legfőbb hívei között. A legfőbb méltóságot két testvérének adta. Az egyiket megtette a pogányok királyainak királyává, a másikat minden zsidók királyává. Csak azután szerezzek meg maguknak. Néhány hívével utnak indult Konstantinápolyba, ahol — mint hívei reménykedtek — isteni csodával majd megfosztja a szultánt trónjától. Irták akkor pedig az Urnak 1666 évét. Érkezését előre jelezték és mikor hajója a Dardanellákhoz érkezett Köprili nagyvezér letartóztatta és láncra verette. Összesereglett hívei, csak nagy pénzáldozatok árán tudtak helyzetén némileg enyhíteni. Érkezésének napján a zsidók ezrei szorongtak a kikötőben. A pasa, aki átvette, egy csattanó nyaklevessel üdvözölte, mire a szerencsétlen állítólag arcának a másik felét is oda tartotta. Musztafa vezér hallgatta ki, akinek kérdéseire azt mondta, hogy mint zsidó chacham (bölc) adományokat jött gyűjteni a jeruzsálemi hitsor-

sosai számára. Kihallgatása után börtönbe vették. Hívei azonban még ekkor sem hátráltak meg, hiszen a dicsőséget a megaláztatásnak kell megelőzni. Naphosszat szorongtak börtöne előtt, hogy legalább egy pillanatra lássák. A börtönbevitel egyáltalán nem hűtölte le a zsidók várakozását, sőt azt hitték, hogy az Ur kinyilatkoztatása most közeledik a megvalósuláshoz. A magyar zsidóság kivándorlásra készült. A kereskedelem megakadt, mert a zsidók nem akartak többé üzletet kölni. A zsinagógákban az S. Z. betűket szegezték ki és imádkoztak, hogy Isten áldja meg urukat és királyukat Sabbatai Zewit Jákob Istenének messiását.

Közben azonban Sabbatai sorsa furcsa fordulatot vett. Ne gondoljunk azonban valami szomorú tragédiára. Tragikus hősnek kicsiny volt, de komikus hősnek éppen megfelelt. Habár Konstantinápolyban tudták, hogy ártatlan teológiai mozgalom az egész, mégis megelégték. A szultán háziorvosa, aki zsidóból lett mohamedánna, egy napon meglátogatta Sabbatait és azt mondta neki, hogy véget kell vetni a mozgalomnak. Azt hiszem senki sem óhajtolta ezt jobban, mint éppen Sabbatai maga. Csakhogy ennek nagy ára volt és azt Sabbatainak kellett megfizetni. Sabbatai megígérte, hogy áttér a mohamedán hitre. A következő napon, pontosan 1666. szept. 14-én a szultán elé vezették. Sabbatai arcra borult az Islam papja eljött, majd eldobta zsidó kalapiját és turbánt rakott fel, fekete kalfánját pedig zöld köpennyel cserélte fel. Ezzel áttérése befejeződött. A szultán pedig megtette, szerény jövedelmű portásnak. Smyrnába pedig lakonikus rövidséggel ezt írta Sabbatai: Isten izmaelitát csinált belőlem. Parancsolt és megtörtént. Újjászületésemnek kilencedik napján. — Messiás — portás. A távolság, valljuk be őszintén, elég nagy. De a befejezés, arányban állott Sabbatai szellemi képességeivel. A zsidóság számára azonban szörnyű volt a kiábrándulás. Amszterdamban például az engesztelő napon éppen akkor érkezett a hír, mikor ötödször mondtak áldást Sabbataira, a Messiásra. A zsinagógában olyan csönd támadt, hogy szinte a szívek verését is hallani lehetett. Az emberek szinte ájuldoztak. A rajongók nem is akartak a hírnök hitelt adni. Lehetetlen, hogy Sabbatai mohamedán legyen. De a józanok és kijózanultak, szemük elé tartották Sabbatainak Smyrnában írt levelét. Mit tehettek ezzel szemben? Aki vakságban akar maradni, talál erre módot. Kitaláltak egy elméletet és azt mondták: — Igaz, hogy Sabbatai mohamedán lett, de csak a látszat Sabbatai, az igazi elragadtatott a mennybe. Smyrnában míg Konstantinápolyban Sabbatai szorgalmasan nyitogatta és csukogatta az ajtókat, — tovább is imádkoztak Sabbataiért, a Messiásért. Beteljesedett rajtuk a görög közmondás: — Kit az istenek megakarnak verni, annak elveszik az eszét. —

Methodizmus.

Itthon.

A „Tábor”-ból.

A gyülekezeti munka magában hordja a nagy nyilvánosság előtt végzett munka jellegét. Nyilvános istentiszteletei, ünnepélyei vannak, tagjai kint forognak a világban, a kenyérkereset, foglalkozásuk odahajtja őket. Az egyes gyülekezetek tagjai is olykor-olykor összejönnek, hogy együtt örvendeznek az Urban és gondolataikat kicseréljék. De van egy munkája egyházunknak, mely a maga tevékenységét, csendben folytatja és szinte láthatatlan, mint a szív, mely a karokba, lábakra az életadó vért löveli — és ez a budakeszi diakonissza munkánk. Súlyos szanatoriumi betegek ápolása és kb. 40 szegény nyavalytörős, gyengeelméjű gyermek gondozása folyik ott az emberi szemek előtt szinte elrejtve, de az Ur Jézus jelenlétében, mert hiszen az oltani munkához az erőt csak egy élő Megváltótól lehet nyerni.

Ennek az odaszentelt életnek legnagyobb földi öröme, ha egy-egy gyógyuló beteget vizsgálhat az életnek, ha egy-egy szegény szivbajos gyermek nevet a verőfényben, ha egy gyengeelméjű megtanul egy-egy éneket. Azután néha a kis diakonissza családnak meg van a maga kis külön családi öröme. Egy születésnap, vagy valami más hasonló alkalom, amelyek között talán a legfontosabb és legszebb amikor egy „kis” testvér „nagy” testvér lesz, azaz felveheti a nagykorúak főkötőjét. A „nagy” testvér alatt ne azt tessék érteni, hogy az most már a többiek fölé akar emelkedni, sőt alább száll és több terhet vesz magára, mint ahogy Jézus tanította mikor a szolgálai kötöt maga köré kötve megmosta tanítványai lábait.

Ilyen bensőséges családi ünnep volt június 28-án a „Tábor”-ban, amikor két tv. (Ilus és Ilona tv.) vette fel a fejkötőt, miután a kéteves ápolói tanfolyamot sikerrel végezték, ez alkalommal tartották három testvér születésnapját is. Az ünnepélyen az Ur tanítását Tessényi János szuperintendens tolmácsolta s ő üdvözölte a felavatottakat is. A komoly lélekemelő ünnepély mellett azonban nem hiányzott a derűs, gyermeki vidámság sem. Öröme volt a kis diakonissza családnak. Dicsérték az Urat és szent jelenlétében örültek, nevettek. Együtt voltak. De egyszerre csak megszólalt a csengő. Egy fohász és hála ezt az örömet adó Atyához. Azután szétrebbenek. Sietni kell. Várja őket a lázas betegek sőhaja, az éjszaka álmatlansága, a magukat bemaszatolt eskorosok bárgyú mosolya, a szivbajosok eltorzult arca és göröcsös rángatódászása. És egy családi körben eltöltött szép nap emlékével boldogan sietnek a Krisztusi szolgálatba. (Veronika tv. u.)

Tessényi Zoltán a frankföldi szemináriumunk hallgatója, ezt az évfolyamot is sikerrel végezte, a nyári szünidőt itthon tölti. Gyülekezeteink bizonyára örömmel veszik, ha Tessényi tv. egy-egy látogatással változatossá teszi a maga számára a szünidőt, közben bizonyágtételeivel maga is üdítve másokat.

Te vezess Uram!

Tajtéző tenger a világ,
Rajt piciny csónak az életem.
Jaj nekem.
A rév, még messze-messze fenn.

Eljutok-e én
Az arany partra ki,
Nem törnek e szét a bánat árjai
E bösz viharba lenn?

Kicsiny hajóm eddig hány zátonyra lett,
Az, hogy még vagyok,
Csupán csoda lehet.

Uram! Tépelt csónakom im,
Szent kezembe adom.
Szívem alél,
Ernyedtek karjaim.

Tudom, Te célhoz érsz,
Halál Jordánvizén karod átvinni kész.
S majd a fénylő világban,
Hol csend és béke van,
Dicsérem Neved, Megmentőm s Uram!

V. tv.

Engedelmisség az igazi vallás lényege.

Ambár Fiu megtanulta azokból, amiket szentelt, az engedelmisséget.

(Zsid. 8.8.)

Az ő és újtestamentum különösképpen hangsúlyozza az engedelmisséget. Már Sámuel mondta Saul királynak, midőn az Istennek hártározott parancsát, hogy Agág amalek királyt mindenestül isten ki, — nem teljesítette, hanem annak áhátat zsákmányul ejtve áldozatul bemutatja. — Akkor hangsúlyozta Sámuel, hogy jobb az engedelmisség, mint az áldozat. Ez világos és őszinte parancs. És az Ur szól a Zsid. 8.8-on keresztül: Ambár Fiu megtanulta azokból, amiket szentelt, az engedelmisséget. — Fil. 2.8-ban így szól Pál apostol az Ur lelke által: Engedelmes Isten haláláig, még pedig a

keresztifának haláláig. Jer. 7-ben szent komolysággal figyelmeztet: — Engedelmeskedjete szavamnak és Istenetek akarok lenni. Ezek az igék ma is éppen oly fontosak és időszerűk, mint akkor és éppen úgy kell hangsúlyozni, mint az igazi vallás és hit jelét és lényegét.

1. Isten követeli az engedelmisséget. Ugy kicsitől, mint nagytól. Mindenekfölött ez az első, amit Isten gyermekeinek meg kell tanulni. Midőn járn és beszélni tanul a gyermek, meg kell tanulnia azt is, hogy engedelmeskedjék anyjának. Hosszu az, míg megtanulja. Az örök-kévalóság, minden lényegével, engedelmisségünk alapján nyugszik. Azért Isten már a paradicsomban így szólt: — Ehettek, nem ehettek. (Móz. 1. 2-16) És akkor jött a sátán, az embert engedetlenségre bírta és ezt követelte a halál. Istennel szemben való engedelmisség, — élet, az engedetlenség, — halál. Mit jelent engedelmeskedni? Engedni Isten hangjának és azt követni. Meghallani a testi és lelki fülekkel. A fej hall, de a szív is. Isten mindkettőt át ismételten szól, hiszen ez az alapja az engedelmisségnek. Ezért szól az Ur ekként Jeremiához: — Lépj az Ur házána kapujába és szöld eme szavakat. Halljátok Juda házából valók az Ur szavát, kik e kapun beléptek az Urat imádni! — Jöjjetek az Ur házába még ma, hogy halljátok, mert fontos istenházában és az Ő szolgálatában Isten igéjének hallgatója és annak engedelmeskedni.

2. Isten megjutalmazza az engedelmes és alázatos, mert neki öröme telik abban. Hogy mennyire tartozunk az Urhoz, az mindig a bensőnkben látszik és a külső életünk tükré a bensőnek. Isten gyermeke Isten bélyegét hordja magán, a világ gyermeke a világét, a képmutató a hazugságot. Azért mondja az Ur: Jobbitsátok meg utaitokat, úgy veletek lakom e helyen, hagyjátok ott a hazugságot, ha ekként szöltök: Itt az Ur temploma. — Mert az Ur nem nyilatkoztalja ki magát, sem a képmutatóknak, sem a hazugoknak, sem az álszentekedőknek. Azért ismétli újra; — Javítsátok meg életeteleket és tegyen igazságot egyik a másikkal, úgy örökkön örökké veletek akarok lakni. — Milyen dicső ígélet ez. Ő az engedelmes, alázatos szívben akar lakozni, az Ő Szentlelke által, gondolatban, érzésben és akaratban. Igen, így Isten gyermeke valóban kincset rejt testének földi edényében. Ő velünk lakozik minden időben, nyomorban, üldözésben, elnyomásban.

Isten együtt lakik az engedelmes, alázatos családdal. Mi szülők, mindnyájan tudjuk, hogy mennyi öröm van gyermekeinkben, de mennyi fájdalom is. A családiélet Isten oltára lehet, sőt annak is kell lenni.

Az Ur ott lakozik az alázatos, engedelmes gyülekezetben. Egy olyan gyülekezet békével teljes. Azok nem harapják és marják egymást. Nem örülnek, ha valaki hibát követ el, nem pletykáznak egymással, hanem segítik egymást.

Isten ott lakozik és igaznak bizonyul ez az ige: — Ime, mily szép és gyönyörűsége, mikor együtt lakoznak az atyafiak. Mint a Hermon harmatja, mely leszáll Sion hegyére. Csak oda küld áldást az Ur és életet örökké. (113. zsolt.) Nálad lakozik az Ur? Ha igen, ugy boldog és áldott vagy. Ha nem, ugy engedtelenséged az oka, mert

3. Isten bünteti az engedelment. Aki dacára Isten minden intésének és hívásának, nem hallgat arra és nem követi azt, annak végül is bűnhődni kell, mert amit vel az ember, azt aratja is. Isten kegyelmes és irgalmas, de igazságos is minden cselekedetében és az Ő szava örök marad. Izrael és Juda népének multja és más népek története is bizonyosága annak. Vannak, kik azt hiszik, hogy végül is mindenki üdvözü. Ez nem igaz. Isten ígéje mást mond. Kárhozatot hirdet azoknak, kik nem engednek neki, de bűnöknek bocsánatát azoknak és csakis azoknak, akik hívását engedelmesen magukévá teszik. (Csel. 5-32.) Kedves lélek, vajjon te engedelmesen meghajolsz-e Isten parancsa előtt? Oh tanuld meg az Ur Jézustól a teljes engedelmisséget idejében, hogy azon keresztül áldott életü bizonyágtevője és tanítványa lehess.

(C. A.)

IFJUSÁG

Rovatvezető: HECKER HENRIK

Beszámoló a budapesti német gyülekezet ifjuságának ezidei munkájáról.

A közelmultban tartotta a gyülekezetünk ifjusága évadzáró ünnepélyét, mely alkalomból röviden ismertettük az elmúlt esztendőben kifejtett munkánkat. Szükségesnek láttuk, hogy erről a „Békeharang” ifjusági rovatában is megemlékezzünk és arról röviden beszámoljunk. Tesszük ezt azon nemes gondolat szolgálatában, hogy ezzel a kezdeményező lépésünkkel egyfelől közelebb hozzuk az egyes gyülekezetek ifjuságát egymáshoz, másfelől pedig megismertessük saját munkánkat egymással. Reméljük, hogy kezdeményezésünk követőkre fog találni és nyomunkba a többiek is jelentkeznek és hirt adnak önmagukról.

Mint köztudomásu, gyülekezetünk ifjusága jellegénél fogva német, így az összejöveteleink hivatalos nyelve is német. Ettől eltekintve ifjuságunk valamennyi tagja jól beszél magyarul is. Létszámunk nem állandó, átlagban 14-15 főre becsülhető. E kis csoport évről-évre megújuló és változó ifjusági tisztikarral működik.

A legutolsó év tisztikara a következőkből állott: ifj. elnök: Schiff András, ifj. jegyző: Fleps Márta, ifj. pénztáros: Tessényi Fülöp, könyvtáros: Biró Piroska. — Az évi munkánk őszszel kezdődik és a téli idényen keresztül nyárig tart. Az elmúlt évadról elmondhatjuk, hogy főleg a belmisszió jegyében folyt le. Ugy éreztük, hogy elsősorban a magunk benső lelki megújodásán és megerősítésén kell fáradozunk. Erre annál is inkább szükségünk van, mivel a fővárosban kettőzött éberséggel kell minden ifjunak és leánynak lelki életére és tisztaságára ügyelni. A főváros piszka és szennye könnyen fertőz, a kísértések számtalanok. Apolnunk kell azt a tüzet, melyet felülről kaptunk, különösen ifjuságunk idején, mert időnk kegyelmi idő. Különbön gyümölcstelenül kell majd megállnunk a nagy Biró előtt. Ezt a célt szolgálták az elcsöndesedés jegyében megtartott havi ifjusági imaórák. Ezeket gyülekezetünk prédikátora: Hecker Adám tartotta számunkra. Sok értékes tanítása és közöttünk tett szolgálata felejthetetlen marad számunkra. Ugyanezen célt szolgálták az egyes alkalmakkor megrendezett „kérdés-estéink” is. Ez alkalommal kérdéseket juttattunk el az ifjusági elnök közvetítésével a prédikátorhoz, aki azokra töle telhetően és a Szentírásnak megfelelően feleletet adott azokra. Az elmúlt évadban vezettük be először a Baumann predikátor testvérünk által ajánlott módszert, melyet színlén hasznosnak láttunk saját lelki életünk ápolása céljából. Azóta ifjusági óráinkat mindig éhítattal vezetjük be, amelyet mindig egy-egy ifjusági tagtársunk szokott felváltva tartani. Csak ezután térünk át tárgyszorozatunk többi pontjaira. Kérjük az Urat, hogy adjon további erőt és áldást számunkra. Itt kell megemlítenem, hogy ifjuságunk létszáma kicsiny, de annál nagyobb az énekes-kedvünk.

Legkedveltebbek körünkben a „kánonok”. Ifjusági énekkarunk különben mindig részt szokott venni a gyülekezet nagyobb ünnepélyein. Énekkulturánk fejlesztése céljából gyakran tartunk ének és dal-tanuló estéket. Tudományunkról majdan a nyári táborozások alkalmával lehet meggyőződést szerezni.

Ifjusági összejöveteleink műsorán más ismeretterjesztő, sőt velítettképes előadások is szerepelnek. Tárgyi szempontból ezek a legkülönfélébbek. Legtöbbször maguk a tagok az előadók, de nem ritka a kívülről meghívott előadó sem. — Többször rendezünk vidám és szellemes játékestéket, hol egyéni ügyességek bemutatásával és társasjátékokkal töltjük ki a programot. Kedvező időjárás esetén többször kirándulunk a környező budai, olykor a távolabbi pilisi hegyekbe. Ilyenkor élvezzük a szabad természetet és énekekkel dicsérjük annak nagy Urát.

Ideai évadunk évzáró ünnepélyel bezárult. Megkezdődik a nyári szünidő, amely egyben előkészülődést jelent a nyári táborozásra Budá

keszire. Az ifjúsági tábor-barak céljaira ifjúságunk minden egyes tagja különben igen hűségesen adakozott. Reméljük, hogy minél előbb összejön a szükséges összeg s együtt táborozhatunk az ország többi ifjúságával, hisszük, hogy mások is azonosan gondolkoztak és cselekedtek. A budapesti német ifjúság, mint központi ifjúság várja és hívja az ország összes gyülekezeteinek ifjúságát Budakeszire. Tehát vizionlátásra Budakeszire!

(M-s. M-y.)

Ifjúsági találkozók Dombóváron. Jul. 9-én vasárnap a dombóvári gyülekezet a Nyergeserdőben ifjúsági összejövetelt rendezett, amelyen a gyülekezet ifjúságain kívül még döbröközi, györkönyi, kaposszekcsői és kaposvári gyülekezetek is képviselve voltak, sőt prédikátorok is megjelentek. A délelőtti istentiszteleten, melyet Schmidt János prédikátor vezetett be, Zimre Gyula györkönyi prédikátor tartott mélyenszántó bibliamagyarázatot, míg a délutáni összejövetelen Liebstockl J. kaposvári pr. beszélt a keresztény élet lényegéről. Az együttléteket a kaposvári gyülekezet péngetőskarának zenezsámai élénkítették.

HIREK A NAGY VILÁGBÓL

Országos protestáns napok Budapesten.

A magyar protestánsság átfogó társadalmi egyesülete: az Országos Bethlen Gábor Szövetség a Reformáció Emlékünnepével kapcsolatban ez év október végén országos protestáns napokat rendez Budapesten. Ezeket a napokon testvéri találkozóra gyűlnek össze az egész ország protestánsai, hogy tanubizonyosságot tegyenekélő evangéliumi hitükről, protestáns öntudatukról és a protestantizmusnak — történelmi múltban gyökerező — elhivatottságáról.

Az országos protestáns napokon nagyszabású ünnepélyek és megmozdulások történnek. Közös istentiszteletek, előadások, protestán szerveknek közös megbeszélései. Operai és színházi diszeiódások, fáklyás felvonulás, stb., stb. A protestáns napokra felutazók vasuti kedvezményben és jutányos elszállásolásban részesülnek.

Már most felhívjuk olvasóink szíves figyelmét a magyar protestánsoknak erre a nagyszabású történelmi megmozdulására. A protes-

táns napokról későbbi időpontokban részletes tájékoztatást adunk (Az országos protestáns napok rendezőbizottságának címe: Országos Bethlen Gábor Szövetség, Budapest, IV., Semmelweis-utca 17.)

Az Ur napja a családban. Gondoskodjunk arról, hogy minden személy, aki fedelünk alatt van, eljusson mindannak megismerésére, ami az üdvösség elnyerésére szükséges: hogy feleség, gyermek és alkalmazott megtanulja mindazt, ami üdvösségére van. Ezért erről is kellene gondoskodnod, hogy ne csak a feleséged, hanem alkalmazottaid is igénybe vehessék Isten kegyelmi eszközeit. Különösen pedig az *Ur napján* minden szükséges elvégezni valót úgy ossz be, hogy alkalmazottaid is mehesse nek Isten igéjét hallgatni. Gondoskodj arról is, hogy naponként legyen nekik kis idejük olvasásra, elmélkedésre és imádkozásra legyen azután arra is gondod, hogy ezt az időt tényleg ilyen célra fel is használják. Ne muljon el egyetlen nap sem anélkül, hogy ez egész család komoly és ünnepélyes imában ne egyesült volna.

Wesley János.

Hol és mikor tartunk Istentiszteletet?

- BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.
Vasárnap d. e. 11 órákor és este 7 órákor,
csütörtökön este 7 órákor.
BORJÁD; Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.
Csütörtök este 8 órákor.
DOMBÓVÁR; Bezerédy-u. 27.
Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órákor.
KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.
Vasárnap d. e. 10 és este 7 órákor, csütörtökön este 7 órákor.
KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.
Vasárnap d. u. 5. és szerdán este 7 órákor.
MISKOLC, Ghilány-utca 4.
Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órákor.
NYIREGYHAZA; Dessewify tér 10.
Vasárnap d. e. és este.
PÉCS, Ujvilág-u. 12.
Csütörtök este fél 8 órákor. Vasárnap d. e. 10 és este fél 8 órákor.
Szeged, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.
Szerkeszti: Liebstockl Jenő.
Kiadásért felelős: Tessényi János.

Nyomatott Sebők György könyvnyomdájában, Kaposvárott.
Nyomdáért felel Sebők György.